

Per Clausen (EL):

Jeg skal sige i forlængelse af det sidste spørgsmål, at jeg kender en del af de folk, der er ansvarlige for undervisningen på universiteterne. Det er for de flestes vedkommende ansvarlige og ordentlige mennesker, så derfor vil de nok ikke opgive en undervisningsform, som er god, og som netop har vist sin nytte de sidste 20-30 år, hvor vi mere og mere har set, hvordan organiseringen af arbejdet, ikke mindst i vidensvirksomheder, organiseres i team. Det vil de selvfølgelig forsøge at leve op til fremover.

Det er efterhånden i højere og højere grad sådan i erhvervslivet, at tingene laves i fællesskab, og det færdige produkt og bestemt også den enkeltes indsats i teamet bliver bedømt efterfølgende. Bedømmelsen har betydning for den enkelte, både med hensyn til lønnen og når den videre karriere skal planlægges. Men sådan må det ikke være på universiteterne. På universiteterne skal det stadig være sådan, at enhver form for eksamination foregår ved, at den enkelte studerende er i enrum med eksaminator og censor, og jeg vil godt bede ministeren forsøge at forklare mig, hvorfor det er så vigtigt, at der skal være den store forskel på det virkelige liv ude i den virkelige verden og den måde, det skal foregå på ved universiteterne.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg er ikke sikker på, at der er så stor forskel.

Hvis vi skal fastholde den sammenligning, som hr. Per Clausen lægger op til, kan man vel sige, at når man afslutter et forløb på universitetet, er det med en eksamen, som nu altså skal være individuel. Når man starter et forløb i det offentlige eller i en privat virksomhed, er der jo også en slags eksamen, nemlig ved ansættelsen, og den foregår som regel også individuelt af den helt enkle grund, at langt de færreste offentlige kontorer eller virksomheder ansætter fire eller seks personer samtidig, fordi de har arbejdet sammen i en gruppe på et universitet. Derfor er der fin parallelitet.

Når jeg sagde ved besvarelsen af et tidligere spørgsmål, at jeg synes, det er vigtigt at fastholde gruppe- og projektarbejde, er det, fordi hr. Per Clausen jo har ret i, at det gør man også brug af i virksomhederne – ikke hele tiden, men i mange virksomheder skal man gøre det i forbindelse med bestemte projekter.

Per Clausen (EL):

Nu har jeg været til mange eksamener og også til en del ansættelsessamtaler, tit med et tvivlsomt resultat, men alligevel vil jeg dog fastholde, at jeg synes, det er en lidt besynderlig sammenligning.

Jeg vil hellere sammenligne en eksamen med den vurdering af en persons indsats, der foregår i den virksomhed eller den offentlige institution, hvor den pågældende er ansat. Her bliver det mere og mere almindeligt, at man arbejder i grupper, og at gruppen også bedømmes. Man bedømmer den enkeltes evne til at indgå i en gruppe og ikke bare være enormt klog og enormt dygtig, men også bruge dygtigheden og klogskaben til noget, der kan skabe værdier i samarbejde med andre, og derfor forstår jeg simpelt hen ikke, hvorfor ministeren vil udelukke gruppeeksamination og evaluering af evnen til at samarbejde fra vores universitetssystem.

Kl. 15.50

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg har forstået, at hr. Per Clausen har sværet ved at forstå, hvorfor vi har prioriteret, som vi har. Men når nu hr. Per Clausens gruppefælle, fru Majbrit Berlau, har citeret en person fra universitetsverdenen, vil jeg tillade mig at citere Ole Helse, der er censor og ankenævnsformand, og som i Berlingske Tidende den 4. december skrev følgende, og jeg citerer:

Mange gruppeeksamener udvikler sig til en diskussion, hvor den, der er hurtigst på aftrækkeren, svarer først, og hvor de svagere studerende hjælpes af andre studerende. Det er censors opgave at gøre notater, men det er en umulighed at få det hele med. Det ville kræve stenografisk kunnen. Resultatet bliver ofte, at der gives samme karakter til alle i gruppen, selv om eksaminator og censor har en klar fornemmelse af forskellige evner. Konsekvensen er, at den bedste får for lidt og den dårligste for meget. Citat slut.

Jeg må tilstå, at jeg citerer denne udtalelse her i Folketingssalen, fordi den i udstrakt grad repræsenterer mange af de synspunkter, jeg møder, og derfor mener jeg, at regeringen har truffet en både rigtig og klog beslutning.

Per Clausen (EL):

Det citat, ministeren kommer med her, bekræfter altså kun, at der i universitetsverdenen er så vel ukvalificerede undervisere som ukvalificerede censorer. Det vil jeg ikke benægte, selv om jeg tror, der er få af dem, for en sådan situation ville